

Högste Befälhafwarens

Swer

Kongl. Maj:ts

I Finland Sammandragne

Krigsmagt

Rungörelse,

Angående en från Fientlige sidan i Riket insmygd
Smådelig och Förrådiss Skrift.

Tryckt i Åbo 1788.

Å nys tryckt i Stockholm hos Anders Zetterberg 1789.

Jag JOHAN AUGUST MELJEERFELDT, Grefve, nu warande Högste Befälhafware öfwer Kongl. Maj:ts i Finland sammandragne Krigsmagt, General-Lieutenant och Commendeur af Kongl. Maj:ts Swärds-Ordens Stora Kors, tilljude Eder samtelige Högre och Lägre, som bygga och bo uti Stor-Furstendömet Finland, min wänliga och kärliga hälsning. I sammanhang af de anläggningar och stämplingar, hwarmed Rikets Fiende, som med uppenbart wäld ei kan underkufwa et enigt Folf, söker förorsaka söndring af Rikets Länder och Inwånarnes tänkesätt, hafwa Skrifter, til den enfaldigare hopens förledande, blifwit utspredde, hwaraf mig nyligen i händer kommit et dels på Swenska dels på Finska Språket särskildt tryckt ark in folio, med datum Landsbygden i Skåne den 19 Augusti innewarande år, och öfwer skrift Fäderneslandet. Och som denna Skrift innefattar et så mycket mera wederstyggeligt bedrägeri, som den, i stället för rätta sinnebilden af det öfwer skrift Fäderneslandet, har icke allenast i det diktade, smådeliga och förrådiska innehåll; utan äfwen i sielfwa papperet främmande stämpel, och i stället för Skåne, som lika med Rikets öfrige Provincer wisat så ärofulla wedermålen för Konungens och Fäderneslandets ofskiljaktiga wäl, blifwit å Fiendteliga sidan inpractiserad, hwilket allena är tillräckeligt, at för samma Skrift wäcka war gemensamma och billiga affky; Alltså har jag, til upfyllande af hwad denna war rättmätiga affky fordrat, redan låtit
de

de exemplarer af et sådant afgrundens missfoster, som kommit i mine hænder, offentligten af Starprætaren å galgbacken upbrännas, samt desutom i anledning häraf, och på det ofunnoghet om de pligter, som åligga hwar och en redelig Medborgare wid dylike tilfällen af stämplingar emot Konungen och Riket, ej må tilskynda någon det straff, som Lagen wid samma pligters åsidosättande kräfwet, och på det ei någon må af enfaldighet bortblandas med den, som kunde wara så nedrig och feg, at låta sålia sig at en på Rikets söndring med list och wåld arbetande fiende, har Jag härigenom welat kundgöra, det Lagen owilkorligen stadgar och bjuder, at den som wet någon med skrifter eller deras utspridande, ord eller gärning, stämpla til Konungens och Rikets skada och fördärf, skall sådant afwårja och uptåcka, wid förlust af Lif, åra och gods, samt misgerningsmannen, utan afseende å personen, eho den wara må, genast å bar gärning gripa och häfta, i hwilket afseende om så behöfwes, behörig handräkning hos wederbörande Embetsmän och Krigs-Befäl åskas och lämnas skall, och bdr så wål förrådiffe personer som skrifter mig genast öfwerlämnas. Kunandes den, som dese för Samhällets säkerhet owilkorliga pligter uragt låter, så mycket mindre förwånta någon förskoning, som han derigenom understödier de Fiendens steg, som åro mycket argare, ån då han med swärdet i handen angriper oss, och låter oss känna Krigets grymheter.

Waren för öfrigt öfwertygade, Allskellige Medborgare och redelige Finske Mån! at jag aldrig hysar det owårdiga mistroende til Eder, at en illa sinnad Fiende genom så låga och förakteliga anläggningar, skulle winna des åndamål, at werka söndring och willrådig-
het

het i de nödwändiga och ädla tänkesätt, som I från
urminnes tider ägt, at med lydriad för en af Försy-
nen utkorad Öfwerhet samt förenta krafter befrämja
Dess, Rikets och vår gemensamma därmed förknippade
ära, wäl och Sielfständighet. Wären och, redelige Fin-
ske Män, därom försäkrade, at den Armee, jag nu
har den hedern at commendera, jämte mig skall, åtföljd
af Eder trogne förböner til Konungars och Ri-
kens Beskyddare, för Eder strida, möta Fienden hwar
som hållt och til det yttersta förswara Edert Land, E-
dre lif och egendomar, samt icke swika Konung och Fä-
dernesland så länge någon blods-droppa i våra ådror
rinner. Befallandes Eder för öfrigt Guds milda
Försyn Wänligen och Käriligen. Lovisa den 29 De-
cember 1788.

J. A. MEIJERFELDT.

(L. S.)

E. J. BERGENHEM.